

УДК 658.5

Надія Синькевич, Тетяна Ящук

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ОРГАНІЗАЦІЯ, ПЛАНУВАННЯ ТА МЕТОДИКА АУДИТУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ

Nadiya Sin'kevich, Tanya Yaschuk

ORGANIZATION, PLANNING AND METHOD OF AUDIT OF PRODUCTION SUPPLIES

Здійснення ефективних заходів щодо стабілізації економіки України потребують принципово нових підходів до управління виробничими запасами.

На більшості підприємств, обсяг операцій з виробничими запасами є досить значним, тому їх перевірка є досить трудомістким процесом. Основною метою проведення аудиторської перевірки виробничих запасів є: встановлення законності, достовірності та доцільності операцій з виробничими запасами, правильності їх відображення в обліку.

Джерела інформації аудиту виробничих запасів являють собою предметну область дослідження. Це нормативні документи, облікова політика підприємства та джерела, в яких зафіксована інформація, що характеризує залишки і рух виробничих запасів, акти ревізії та перевірок запасів, складені відповідними контролюючими органами.

Важливість аудиту виробничих запасів обумовлюється тим, що втілена в них вигода являє собою економічний потенціал господарюючих суб'єктів. З огляду на те, що кожен різновид ресурсів має сприяти отриманню економічних вигод, аудит активів включає з'ясування ефективності використання економічного потенціалу підприємства.

Виробничі запаси, як правило, є найбільш важливою і значною частиною активів підприємства, вони займають особливе місце у складі майна та домінуючі позиції в структурі витрат підприємств різних сфер діяльності та обов'язково враховуються при визначенні результатів господарської діяльності підприємства.

У зв'язку із здійсненням заходів щодо стабілізації економіки принципово нових підходів до управління вимагають і виробничі запаси.

Раціональна організація обліку і аудиту виробничих запасів потребує економічно обґрунтованої їх деталізації матеріальних цінностей залежно від потреб нормування, планування, обліку, аналізу, управління запасами та інших потреб, фінансової, постачальницької, виробничо-комерційної діяльності підприємства.

У зарубіжній практиці найпоширенішими методами обліку запасів є ФІФО і ЛІФО, проте у нашій країні наказом Мінфіну такий метод вибуття запасів як ЛІФО не допускається. Однак, відміна не є обґрунтованою. Переваги даного методу безпосередньо пов'язані з тим, що ціни на сьогоднішній час постійно зростають, а метод ЛІФО відображає останні ціни. Фактично сьогодні запаси оцінюються за зниженою вартістю. Окрім того, якщо враховувати, що запаси повинні відображатись у балансі за найменшою вартістю: за початковою або чистою вартістю реалізації, що потребує постійних переоцінок, то застосування методу ЛІФО дозволило б уникнути таких переоцінок, адже запаси на кінець періоду при використанні цього методу обліковуються за вартістю запасів, що надійшли першими, а значить, початкова вартість не буде перевищувати чистої вартості реалізації.

Тому необхідно для оцінки виробничих запасів використання такого методу як ЛІФО.